

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' תתק"ה תמוז תשס"ד

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 229

פצצות יקרים

זאת חקת התורה וכו' (י"ב, ב) רש"י כתב לפי שהשמן ואומות העולם מונים את ישראל למה המצוה הזאת ומה טעם יש בה וכו' לפיכך כתוב בלשון חקה גזרה היא מלפני ואין לך רשות להרהר אחריה, שואלים מדוע כופל רש"י הלשון מה מצוה זו ומה טעם יש בה, הר"מ מפרמישלן כיאר שהשמן שואל מה מצוה זו לפני עשיית המצוה כדי שיתעצל האדם לעשותה, ומה טעם יש בה אחר עשיית המצוה כדי להביאו לידי גאות, וזהו שאנו מתפללים והסר שמן מלפנינו ומאחרינו.

זאת חקת התורה וכו' (י"ב, ב) כידוע מיתה באה לעולם בעטיו של חמא אדה"ר שאכל מעץ הדעת וחמא עץ הדעת נגרם ע"י הנחש שאמר להם והייתם כאלקים יודעי טוב ורע ששדל להאלהת השכל העצמי של האדם לכל יבמל שכלו מפני מצות ה' יתברך. ולכן כשמבטל האדם את שכלו בפני דעת התור הרי זה מהוה כפרה על אותו החמא ומסדר מהטומאה שנגרמה ע"י המיתה.

ויקחו אליך וכו' (י"ב, ב) כתב רש"י לעולם היא נקראת על שמו פרה שעשה משה. כתב הארז"ל הואיל ותפילה בלא כוונה כנוף בלי גשמה לכן אדם שאינו יודע לכון הכוונות הראויות יאמר שמכין הכוונות שכוונו בהן אנשי כנה"ג, גם כאן שלא ידעו טעמי הפרה אמר שמכוונים הכוונות שכיון בהם משה רבנו, ולכן כל הפרות נקראו על שמו.

אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה עול (י"ב, ב) מי שרואה את עצמו כאלו הגיע כבר לתכלית השלמות וכבר אין בו שום פגם ומגרעת הרי זה סימן מובהק שעדיין אין עליו בכלל עול מלכות שמים, אלמלי היה מקצת עול מלכות שמים היה מבין יפה כי עדיין אינו אלא מומים בלבד... (תחזה מלובלין)

ושחט אותה (י"ב, ג) פרש"י זר שוחט ואלעזר רואה, ע"כ, פירוש מי שהוא זר בעבודת ה' צריך למסור נפשו ולעשות תשובה גמורה, ואלעזר רואה ר"ל אבל צדיק גמור אשר באמת אין בו מום רק מחמת גודל צדקתו הוא מוצא בעצמו חסרונות תמיד זה אינו צריך רק לראות שיסתכל תמיד וילך ממדריגה למדריגה בהרהור תשובה לבד ויתכפר לו, וק"ל.

ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה (י"ב, ד) עץ ארז רומז לגאווה והאזוב ושני תולעת רומז לשפלות נמוכה מכל, זוהי השפלות המזניחה את האדם ומסייגת אותו מהעולם כולו. ושפלות כזו אסורה, מאידך מדת הגאווה ודאי אסורה, על שניהם נאמר והשליך אל תוך שריפת הפרה, וכבר אמרו בעלי המוסר שלכל אדם צריך שיהיו שני עתים פעם שתתמלא בו ההרגשה של ואנכי עפר ואפר ופעם שתתמלא בו המחשבה בשבילי נברא העולם והכל בזמן הנכון.

זאת התורה - אדם... (י"ב, ד) אפשר לומר בדרך מליצה זאת התורה, אדם! התורה דורשת בראש ובראשונה להיות אדם, כאמור במדרש דרך ארץ קדמה לתורה.

זאת התורה אדם כי ימות באהל (י"ב, ד) איתא בברכות (פ"ג ע"ב) אין דברי תורה מתקיימים אלא במי שממית עצמו עליה שנאמר זאת התורה אדם כי ימות באהל. בברכות לעיל (פ"א ע"ב) מובא לא נברא העולם אלא לאתאב בן עמרי עולם הזה ולרבי חנינא בן דוסא העוה"ב. מכאן שהעושר שמור רק לזה שמוסר נפשו למען שאיפתו, אך הבינוני - בעל הפשרות-לא זה ולא זה עולה בידו....

ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו (כ"ה) בענין חמא מי מריבה נחלקו הרמב"ם והרמב"ן, הרמב"ם סובר שעיקר החמא היה כזה שכעס משה כזה שאמר שמעו נא המורים. הרמב"ן סובר שעיקר החמא היה כזה שהכה את הסלע ולא דיבר אליו, אפשר לומר דאיתא תרופה כשכעס משה ואמר שמעו נא המורים, וכל הכועס שכינה מסתלקת ממנו ומעה ויך את הסלע....

ויגר מואב מאד מפני העם כי רב הוא (כ"ב, ג) ... אין העם רבים אלא 'רב' אחד ויחיד מאוחד ומלוכד. (נתיבות שלום)

אמרת פרא"ש זיע"א אצרי קטל"ו (פאשק), נשלח אלונזון ליהושע.

{תקציר מחלק א' של המכתב.

יסוד האין הוא היסוד ותכלית הבריאה, תכלית הבריאה שהשתוקק הבורא שהנבראים ישיגו ויתקיימו ע"י בחינת האין והעלמה של תוהו ובוהו, לשם כך ברא את האנוש ונפח בו נשמת חיים והכתירו להיות בחיר הבריאה.

כדי שהאדם יוכל להגיע לבחינת האין שלו במדרגתו העניק לו הבורא שלימות של יצירה חכמה ועבודה מגניז האין סוף והעניק לאדם דוגמת האין של הבחירה, כאשר תכלית האדם שיגיע עם עבודתו להיות עם בוראו ואין להם כלום משלהם.

אהבת יהונתן ודוד - יסוד האין, וקשה הלא האנוש הוא בעל בחירה ואיך היתה אהבתם לאהבה שאינה תלויה בדבר? אלא שלאמיתו של דבר מלחמות רבות של מחשבות ודון ודמיונות היו נטושות בין דוד ויהונתן אלא שבעת כעסם שאלו שני צדיקי עולם את עצמם על שום מה באו להם כל המחשבות הזדונות עד להשחית. ומאידך שואלים את עצמם מה הכח הזה המונע בעצם להוציא את זממם מן הכח אל הפועל להוודע ולהיגלות להם שכל התדבקותם יחד לא באה אלא כדי שישגו מציאותו יתברך שמו וכדי לקדש שמו ברבים. וזה נתן להם הכח ובעל עצמם אחד בפני השני בבחינת בטול הרצון והבחירה ושנים רבות בילו כך בהתחברותם, ע"כ {התקציר}.

המשך המכתב: ... ועלתה להם אהבתם זאת... שזכו והפכה אהבה זו להיות אהבה שאינה תלויה בדבר ע"י שהיו בבחינת שמור וזכור במחשבה אחת ובעת אשר שמרו על הידידות שיסודותה תועלת עצמית - זכרו וידעו שלא

בזאת תיבחן האהבה ביניהם ולא זו היא עיקר תכליתם, עד שהכירו לדעת שיינקת אהבתם לא מחברותם יחד אלא ממקור האין סוף.

לכן, לא היתה אהבתם אל הבשר והדם, אלא לצמצום האין סוף שהתצמצם בבחינת האנוש שחומרו הוא בשר ודם. ועשה להם השי"ת ככה, כדי שבבוא היום בו תיבחן האהבה, אם לאנוש בעל חומר כלה ונפסד, ואם לא-ל חי שורש חיותם. ביום ההוא של המבחן והמסה כאשר תכלה התועלת העצמית הנראית והנגלית, וביום ההוא של זעם היצר המבקש לנתקם ולאבדם ממקור יניקתם מבוראם, באותו יום המשפט של עצמם, יזכרו שגם בשחר ימיהם לא מהחברות נושעו וראו נפלאות, כי אם מבעל הישועות יוצרם וצורם. ולכן אין להם עכשיו להתרעם על החבר שלא היה להם אלא סיבה ולא מסובב וממעמקי הנפש מן המיצר נשאו אז תפילה לא-ל חייהם שלא יטרדו מן העולם חלילה מחמת השנאה ולא ירדו ח"ו למצולות הדמיון.

בחינה זו של זכור ושמור במחשבה אחת עמדה להם לדוד ויהונתן ביום עברה להיזכר להם חסד נעורים לחדש האהבה של ימי קדם לעשותה לאהבת עולם של נצח נצחים אהבה שאינה תלויה בשום דבר. עד ששום כח בעולם לא יוכל לנתק את האהבה הזאת, אחר שנוכחו לדעת מעצמם ומבשרם בבחינת "מבשרי אחזה אלוק" (איוב י"ט) שלא החבר היה מושיעם שהראה להם נפלאות. ולכן הם גם לא האשימו את החבר כאילו הוא זנח אותם או מתנקם בהם או לא מתחשב בהם. אלא מה' היתה זאת כדי לקרבם אליו יתב"ש. ואז עמדו והודו והמליכו את השי"ת ואמרו לעושה נפלאות לבדו כי לעולם חסדו (תהלים

להבין... כי הקב"ה הוא הנותן והוא הלוקח. ולא החבר שהוא בשר ודם בעל בחירה דלית ליה מגרמיה כלום ואינו אלא סיבה לפרסום האלקות כקולמוס ביד הסופר וכו'. וכל אותם הנפלאות והישועות שהשפיע הקב"ה ע"י החבר היה כדי ששניהם יחד יבקשו את ה' המעניק להם כל טובו וחסדו כדי לעבדו שכם אחד. ובבוא אותו היום שבו מבקש הקב"ה להתגדל ולהתקדש מסלק מהם הסיבות של האינטרסים ומביאם אל ארץ לא זרועה אשר בה יעבדו יחד בדרך העולה בית א-ל וילכו בה באותו התלהבות שלהבת י-ה... ובכך יתנו שבח יקר וגדולה למלך יוצר כל אשר נוהגם כמו תינוק עם אמו, אשר בימי חייו הראשונים מפנקת אותו ומאכילה אותו ורוחצת אותו, משום שהתינוק אז חדל אישים ואינו יכול לסעוד את עצמו, וכשילך התינוק ויגדל תעזבהו אמו לנפשו ויסדר צרכיו בכוחות עצמו, וברי הדבר שאמו נוהגת כך לא מפני שכלו רחמיה עליו, אלא שכוונתה שבנה ילך ויגדל לעמוד ברשות עצמו, ויעמוד על רגליו הוא. וזו היא קורת רוחה ממנו, כי היא תמשיך להיות אמו עד צאת נשמתו ואף לאחר מכן.

כך גם תחילת דרכו של אדם בעבודת ה' שולח לו הקב"ה סיבה בדמות חבר הנותן לו על ידו סיבות ותענוגים כדי שיהיו יחד באהבה עד אשר יחפוץ השי"ת שהאדם יתעלה למדרגות יותר גבוהות כדי שיכיר את חיותו. ואז הוא מסלק את התענוגים של החבר בכדי שיבוא לרעות בשדה האמונה עד שיווכח לדעת שכל האינטרסים היו רק משל ודוגמא לתכלית האמיתית. תכלית התגלות הקדושה, שאינה בטלה לעולם משום שהיא אין סוף וקיימת לעד, אשר זאת היא עצת א-ל עליון כדי שנהיה לפניו חיים וקיימים לעד ולעולמי עולמים. חברים כאלו הזוכרים

קליו) כי כאשר מייסר איש את בנו כך הקב"ה מייסרם כדי להטיבם לאחריתם כדי שלא יבושו ולא ייכלמו לנצח ולעולמי עד. וכך זכו דוד ויהונתן להיות נס להתנוסס לעיני כל של אהבה אמיתית חיה וקיימה לעולם ועד לכל עם ישראל עד סוף כל הדורות, ודוד המלך היה למלך ישראל חי וקיים לחסות תחת כנפי השכינה ולהיות רגל רביעי במרכבה בצד האבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב והשלים בכך כסא הכבוד.

האהבה התלויה בדבר - כסא להאהבה שאינה

תלויה בדבר.

וכך הוא הדבר, שכל אשר ברא השי"ת בעולם היה כדי לגלות לו לאדם את מה שהוא מבקש ממנו, כדי שילמד לדקדק אחר הסיבות אשר מוזמין לו הקב"ה אשר חפץ ששני חברים ייפגשו למען חפצו... לחסות תחת סתר כנפיו בשלימות ללא שום שלטון זר, ובהיות שהאדם קרוץ מחומר, המציא הבורא סיבות של אינטרסים עצמיים של אחד עם השני במראה של ישועות ודרכי התקשרות שונות כדי שבאחרית דבר ידעו כולם כי שם ה' נקרא עלינו, וכדי שיתברר לנו בסוף שכל מה שמקבלים מהחבר, לא ממנו קבלנו, כי אם מהחבר היה רק סיבה וצנור להעברת שפעת רחמיו יתברך.

הסיבות להתקשרות שהם האינטרסים העצמיים מעניקים לנו מלמעלה רק לזמן קצוב ונועדו לתפקידם בלבד, להדליק את האהבה ולקיימה למשך זמן, עד לאותו העת אשר יבחר הקב"ה להתגדל ולהתנשא ע"י בחינת האנוש של אהבת שני החברים. ומשום כך הוא נותן להם להרגיש שהנה כלו האינטרסים והיו כלא היו כדי שיתבהר להם כי כל אותו הטוב שהיה להם מן החבר, לא החבר הוא זה שנתן לו. ומכיון שכך... ניתן

כח בעולם שיוכל לנתק את הקשר הזה, היצה"ר מבקש למנוע ולהרחיק את הגאולה הפרטית, ברם נדע כי מאת ה' היתה זאת לקרבנו אליו ולעבודתו למען גדל וקדש שמו הגדול... זכור נזכור שהקב"ה מסתתר כדי לנסותנו וכל חפצו האמונה והעבודה הזכה כדי שנחרות על לוח לבבנו את מסובב הסיבות שהפגישנו ונתן לנו את כל הטוב...

השי"ת יהיה בעזרונו שנזכה לעשות רצונו על דבר כבוד שמו על פי הכמיהה האמיתית שנזכה לחיות הדברים הכתובים לעיל בידידות האיתנה של הסיבה הראשונה אשר מאת ה' היתה זאת היא נפלאת בעינינו, אנא ה' הושיעה נא אנא ה' הצליחה נא.

בשעת ידידותם האיתנה את מי ששוכן בתוכם שהוא מחיה אותם הרי גם אחרי היעלם הסיבות והזמן שהביאם להתקשרותם, יישארו בידידותם, משום שהם מייחסים לחבר רק סיבה להתגדלות השי"ת, ויודעים שאין החבר בעל היכולת או בעל המופת כי אין שייד זאת בכלל לאנוש, ורק מציאות הבורא חיה וקיימת ביניהם, וזהו כל מאווים למצאו בהיותו קרוב ולא שייד להתפעל מביטול והסתלקות האינטרסים העצמיים, אדרבה, הם יכולים ללמוד מכאן שכל הסיבות בראשית היו רק למען היפגשם יחד, וכדי שאהבתם תישאר לנצח, יש לסלק את הסיבות ואז יהיו סמוכים ובטוחים רק על מסובב הסיבות הבוית"ש המחיה את הקשר בכל נשימה ונשימה.

כששני אנשים נפגשים בזה העולם, הם נפגשים יחד מפאת שורש נשמתם, כי יש להם שייכות מכח תיקון נפשם, ולכן אין שום

ידידך וחברך לטעם ולנצח נצחית דל"ט כל הימים
הכל הנותן תכבד
אשר פריץ

שהשמחה במעונם

הר"ר אהרן וסרמן ומשפ' להולדת הבן
הר"ר אלימלך וסרמן ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר ישראל יצחק יששכרופ ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר בעריש הלפרין ומשפ' להולדת הבן
הר"ר משה טופיק ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר אהרון טופיק ומשפ' להולדת הבן
הר"ר שמעון ברזסקי ומשפ' לנישואי הבן
הר"ר חיים ברזסקי לנישואיו
הר"ר יחיאל פרוש ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

ח"ל ע"י
מערכת החברותא
רח שני 3
02 - 5829688 ☎
02 - 5325477 פקס:
ת.ד. 5080
ירושלים 91050

